

En lyrisk stafett

I denne lyriske stafetten vil vi at kolleger skal dele stemninger, tanker og assosiasjoner rundt et dikt som har betydd noe for dem, enten i arbeidet eller i livet ellers. Den som skriver får i oppdrag å utfordre en etterfølger. Slik kan mange kolleger få anledning til å ytre seg i lyrikkspalten. Velkommen og lykke til!

Tove Rutle – lagleder

Når man leser lyrikk kan man oppleve dens musikalitet, se for seg bilder som en estetisk opplevelse. Jeg elsker å vandre i naturen og særlig i skog og dette diktet lar meg gjennoppleve følelsen av å være i en ny skog der man ikke har tråkket stiene før. Leser man diktet i dypere forstand sier det oss noe om livets vei med sine forgreninger og de valgene vi må ta. Diktet gir ikke noen vurdering av

hvilke valg som er riktige å ta, men lar oss reflektere over det uungåelige i at vi som mennesker må velge og at vi ikke har tilgang til historien om oss selv hadde vi valgt den andre stien.

Utfordringen går videre til min kjære venn og kollega Turid Svindland i Heidal.

med vennlig hilsen

Dina Midttun

Vegan eg ikkje gjekk

To vegar skildest i haustgul lund,
og ein mann kan ikkje fara to,
så eg fylgde den eine med augo ein stund
og lenge såg mellom tre og runn
til han løynde seg bort på den tette mo,

og tok så den andre, kor det no var,
men det var vel den som eg lika best
fordi han var grasgrodd og utrødd og rar,
endå bae synte no fotefar
om kanskje den fyrste var sliten mest,

og bae låg der i morgon-ro
med haustlauv som ingen klistra i leir.
Å, eg rekna med bae ein dag eller to!
Men eg visste kor greinut vegar må gro,
så eg tvila på om vi møttest meir.

Eg skal tala om dette gamal og grå,
ein gong og ein stad langt frå her:
det var vegar i skogen eg kunne gå,
og eg valde den som var tråkka av få,
og all ting valde eg då og der.

ROBERT FROST,
OVERSATT AV SIGMUND SKARD

